

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๓ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๔๘

เราไม่ได้ติดใจกับนายกฯ

ก่อนจ้งหัน

พวกที่มาอยู่ในวัดมักจะเป็นนักปราชญ์นักเปรตนะ นักปราชญ์กับนักเปรตมันต่างกัน นักปราชญ์มีน้อยมาก นักเปรตนี้มีเยอะอยู่ข้างใน เดี่ยวมีเรื่องนั้นออกมา เดี่ยวมีเรื่องนี้ออกมา ดีไม่ดีมากระทบกระเทือนกับพระ หาเรื่องว่าพระเป็นอย่างนั้นอย่างนี้ มันเก่งพวกนักเปรตนี่นะ เดี่ยวจะถูกไล่หนีหมดนะ เราปกครองพระเนรเรามาานสักเท่าไรไม่เคยมีเรื่องมีราว ไอ้พวกนักเปรตเข้ามานี่มีนะ เดี่ยวสอดเดี่ยวแทรกเป็นจอมปราชญ์ทั้งๆ ที่มันเป็นจอมเปรตอยู่ในนั้น ตำนีคนนั้น ตำนีคนนี้ สุดท้ายเข้ามาตำหนิพระในวัดเราที่เราปกครองมาสักก็ปี ๕๐ ปีแล้ววัดนี้ นี่มันพึ่งเกิดมาก็ปีมายกตัวเป็นนักปราชญ์ ความจริงมันเป็นนักเปรต มันกำลังจะมีเรื่องนะ

พวกนี้เร็วนะ เรื่องราวอะไรนี้เร็วมาก เข้ามาในวัดนี้ก็มาเป็นนักปราชญ์ละซิ มันเป็นนักเปรตรู้ใหม่ละ มันยุทางนั้นแห่เข้ามาทางนี้ อวดรู้อวดฉลาดเข้ามา ตำนีตีเตียนพระเข้ามา พระเหล่านี้เราดูอยู่ตลอดเวลา ไม่จำเป็นจะต้องให้ใครเข้ามาช่วยเรา แหะ เราดูตลอดเวลา มันมีแล้วเดี๋ยวนี้แทรกเข้ามา แต่เราแบบหูหนวกตาบอด จับแล้วฟังแล้ว อ่านดูแล้วๆ เราเก็บ เพราะเราเป็นผู้ปกครองเอง พวกนี้ไม่ใช่ผู้ปกครองหาแต่เรื่องแต่ราวใส่พระ มีนะอยู่ข้างใน เราดูเรื่องราวที่ฟ้องร้องก็ไม่เห็นมีอะไร มันเป็นนิสัยสันดานของมันเอง ไม่ได้พูดปากเปราะปากบอนยุแห่อยู่ไม่ได้พวกนี้นะ ระวังให้ดีนะ

มันเป็นยังไงพวกนี้ล่ะ พระท่านปกครองกันมาสักเท่าไรๆ ท่านตั้งหน้าตั้งตาประพฤติปฏิบัติ ทำไมมันเก่งกว่าพระเอานักหนา ไปสอดไปแทรกเรื่องนั้นเรื่องนี้ ดูแล้วมันสลดสังเวชนะเรา แทนที่จะยกให้เป็นผู้ดีมันกลับเป็นเปรตต่อหน้าพระ โอ้ย เราดูจริงๆ ดูคนเราไม่ธรรมดา นะ ดูภายในจิตใจ ไม่ได้ปากเปราะออกมาทีเดียว ให้พร

หลังจ้งหัน

ผู้กำกับ จากหนังสือพิมพ์ พิมพ์ไทยรายวัน ประจำวันจันทร์ครับ หัวข้อเรื่อง

ไม่เห็นธรรมของครูบาอาจารย์

เรื่องของกรรมพระสัมมาสัมพุทธเจ้าท่านได้จำแนกไว้อย่างลึกซึ้ง และแบ่งเป็นหลายประเภทด้วยกัน คือ กรรม 2 ได้แก่ 1.กรรมชั่ว หรือกรรมที่เป็นอกุศล (อกุศลกรรม) 2. กรรมดีหรือกรรมที่เป็นกุศล (กุศลกรรม) กรรม 3 ได้แก่ 1.การกระทำทางกาย (กายกรรม) 2. การกระทำทางวาจา (วจีกรรม) 3. การกระทำทางใจ

(มโนกรรม) กรรม 12 ได้แก่ อนันตริยกรรม 5 คือกรรมหนัก 5 ประการซึ่งถือว่าบาปที่สุด ซึ่งให้ผลทันทีได้แก่ 1.ฆ่ามารดา (มาตุฆาต) 2.ฆ่าบิดา (ปิตุฆาต) 3.ฆ่าพระอรหันต์ (อรหันตฆาต) 4.ทำร้ายพระพุทธเจ้าจนห้อพระโลหิต (โลหิตุปบาท) 5. ทำให้สงฆ์แตกกัน (สังฆเภท)

เมื่อครั้งที่นายกรัฐมนตรี “พ.ต.ท. ทักษิณ ชินวัตร” เดินทางไปประชุมกรม. สัจจรที่จังหวัดอุดรธานี ในตอนค่ำก่อนวันประชุมได้เข้าพักค้างคืนที่วัดป่าบ้านตาด พร้อมกับถือโอกาสเข้ากราบสนทนาธรรมกับหลวงตาพระมหาบัว ญาณสัมปันโน ผู้เป็นครูอาจารย์ โดยตั้งข้อปุจฉาขึ้นว่า “หลวงตาครับ อนันตริยกรรม คืออะไร และผู้ที่ก่อกรรมจนทำให้เกิดอนันตริยกรรมจะได้รับผลอย่างไรบ้างครับ” คำถามของศิษย์รักคนโตนี้ ได้ทราบมาว่าหลวงตาท่านได้มีเมตตาธรรมสั่งสอนผู้ศิษย์จนกระจ่างแจ้งแล้วทั้งหมด

กรณีที่เกิดมีการแต่งตั้งสมเด็จพระพุฒาจารย์ (เกี่ยว อุปเสโณ) ให้เป็นผู้ปฏิบัติหน้าที่สมเด็จพระสังฆราช ซึ่งเป็นที่ทราบกันดีโดยทั่วไปว่าเป็นการแต่งตั้งที่ผิดทั้งกฎหมาย ผิดพระธรรมวินัย และผิดต่อจารีตประเพณี ทางหลวงตามหาบัวท่านได้ออกแสดงพระธรรมเทศนาสั่งสอนให้ผู้เกี่ยวข้องกับการกระทำนั้น ได้ละเว้นการกระทำนั้นเสียโดยพลัน เพราะจะทำให้เกิดสังฆราชขึ้นในหมู่สงฆ์และอาจลูกกลมไปถึงขั้นทำให้สงฆ์แตกหรือเกิดสังฆเภทตามมาได้

แต่ก็ไม่มีผู้ที่เกี่ยวข้องคนใดสนใจที่จะปฏิบัติตาม ขอร้องดี ๆ ก็แล้ว ดูด่าว่ากล่าวด้วยถ้อยคำรุนแรงก็แล้ว ซึ่งหลวงตาท่านถือว่า ท่านสอนด้วยธรรมของพระพุทธเจ้าสอนด้วยเมตตาธรรมล้วน ๆ และสอนกันตรง ๆ โดยไม่ต้องอ้อมค้อม แต่ศิษย์ผู้ที่มีหน้าที่รับผิดชอบต่อเรื่องนี้โดยตรง ก็ไม่เคยสนใจในคำร้องขอของหลวงตาผู้เป็นครูบาอาจารย์

ท่านผู้ชมทั้งหลายคงจำกันได้ว่า เหล่าศิษยานุศิษย์ของหลวงตาจำนวนมากเคยเดินขบวนนำหนังสือไปกราบเรียนนายกรัฐมนตรีถึงหน้าทำเนียบรัฐบาล หลายครั้งหลายหน และในครั้งสุดท้ายถึงกับมีการตั้งขบวนแห่กันยาวเหยียด เดินแห่กันไปตามถนนราชดำเนิน จากท้องสนามหลวงจนถึงหน้าทำเนียบรัฐบาล โดยขบวนรายชื่อประชาชนนับเป็นล้าน ๆ รายชื่อ ยื่นเสนอให้รัฐบาลถวายคืนพระราชอำนาจในการจะถวายการปฏิบัติใดๆ ต่อสมเด็จพระสังฆราช ให้เป็นพระราชอำนาจของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเพียงพระองค์เดียวดังเช่นที่เคยปฏิบัติกันมาแต่โบราณกาล

ถึงขั้นนี้แล้วลูกศิษย์คนโตก็ยังไม่ให้ความสนใจ

นอกจากคณะศิษย์ฝ่ายฆราวาสจะออกมาเรียกร้องต่อทางรัฐบาลแล้ว ทางศิษย์ฝ่ายพระสงฆ์เองก็เคยเข้ายื่นหนังสือถึงมหาเถรสมาคม เพื่อพิจารณาในเรื่องนี้หลายครั้ง จนครั้งหลังสุดถึงกับมีการก่อกบฏล้อมรอบพระลูกศิษย์ของหลวงตาให้ติดอยู่ในที่แคบๆ ภายในสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ แล้วพากันกลุ่มรุมทำร้ายจนได้รับบาดเจ็บ

มหาเถรสมาคมจึงถูกคณะสงฆ์สายลูกศิษย์ของหลวงตามหาบัวมองไปว่า ยอมตนให้ฆราวาสเข้าครอบงำ และให้ความสำคัญต่อกฎหมายเหนือกว่าธรรมกว่าพระวินัยของพระพุทธเจ้า จนถึงขั้นมีสั่งขามติโดยหมู่สงฆ์ 9,000 รูปว่า...

ไม่ยอมรับมหาเถรสมาคมคณะนี้อีกต่อไป

เมื่อมาถึงขั้นนี้ก็เข้าถึงขั้น “สงฆ์แตก” เข้าขั้นก่อ “อนันตริยกรรม” สำเร็จ เมื่อใครเป็นผู้ก่อกรรมอันนี้ เขาคณนั้นก็ต้องกัมหนำรับเอากรรมหนักที่สุดนี้ไป

มหานรกทั้ง 8 ชุมมีอยู่ชุมหนึ่งซึ่งเป็นชุมลึกที่สุดมีชื่อว่า “มหาอเวจีนรก” บางทีก็เรียกว่า “อวีจีนรก” อันเป็นที่อยู่ของสัตว์ที่ต้องถูกตรึงอยู่ด้วยหลาวเหล็กอันร้อนแดงทั้ง 4 ด้าน และต้องถูกไฟนรกเผาอยู่ตลอดเวลา ครั้นเมื่อสัตว์นรกได้เสวยทุกข์อยู่ในมหาอเวจีนรกตามควรแก่กรรมนั้นแล้ว ก็ยังไม่พ้นจากขุมนรกอยู่ดี ยังต้องมาเสวยทุกข์ใน “อุสสทนรก” หรือจุนรก คือนรกขุมย่อยๆ ต่อไปอีกหลายขุมจนกว่าจะหมดกรรม

ณ. หนูแก้ว

หลวงตา นี่เราก็เคยพูดไว้แล้ว เราพูดเอง มหาเถรสมาคมทุกวันนี้คือมหาโจรเรอบอก พระสงฆ์ที่ท่านทรงศีลทรงธรรมท่านไม่ยอมรับมหาโจร ว่าเป็นมหาเถรสมาคม มันเป็นมหาโจร โดยเอามหาโจรเข้าไปอยู่ในนั้น พระดีก็เลยเลอะเทอะไปตามมหาเถรสมาคม พระดีมีอยู่ในนั้น แต่อำนาจสู่มหาโจรไม่ได้ เราพูดอย่างนี้ละ เอาคนเลวๆ เข้ามา เอาคนทำลายชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์เข้ามาในนั้น ตามรู้มาตลอด มันออกแง่ไหนมุมใด เราจึงพูดได้เต็มปากเลย อะไรเลวๆ เอาเข้าไปตรงนั้น อะไรเลวๆ เข้าไปตรงนั้นให้ผู้ดีท่านยอมรับ ใครจะยอมรับได้ละ จึงบอกว่าพระสงฆ์ผู้ทรงศีลทรงธรรมในประเทศไทยไม่ยอมรับ บอกตรงๆ เลย จะรับได้ยังไงรับมหาโจร พูดให้มันชัดเจนอย่างนี้ละ

ก็มีเราเท่านั้นพูดให้ประชาชนทั้งหลายตลอดพระเจ้าพระสงฆ์ทราบ ท่านเหล่านั้นรู้เหมือนกันแต่ท่านไม่กล้าพูด ก็หลักเกณฑ์มีอยู่ หลักธรรมหลักวินัย ความถูกต้องดีงามที่เป็นแบบเป็นฉบับมีอยู่แต่มันไม่ยอมรับ มันป็นเกลียวเหยียบหัวพระพุทธเจ้าไปเลย ผู้เป็นลูกพระพุทธเจ้ามันรักพ่อก็เอากันบ้างละ เข้าใจไหม จึงบอก

ไม่ยอมรับ ว่านั่นเลย อ้างข้อไหนมาอ้างไม่ได้เพราะมันเป็นความผิด อ้างมาก็เลวตลอดเลย นี่เอาความถูกต้อง เช่น ธนบัตรปลอมเอามากองเท่าภูเขา ก็ตาม ธนบัตรจริงเพียงใบเดียวยอมรับกันทั่วประเทศ อันนั้นไม่มีใครยอมรับ เหมือนเป็นอย่างนี้เอง แต่น้ำมันจ่อมปลอมจะให้ยอมรับยังงี้ ท่านผู้ทรงศีลทรงธรรมท่านทรงอยู่นี้ ท่านรักษากราบไหว้บูชาพระพุทธเจ้า ตามเสด็จพระพุทธเจ้าด้วยการปฏิบัติธรรมและวินัยโดยถูกต้อง นั่นท่านรักษา แล้วมาทำลายหาอะไร

คัมภีร์ไบเบิลมีอยู่ แบบฉบับมีอยู่ ฝืนทำไมถ้าไม่ใช่หน้าด้านทำลาย เตี้ยนี้กำลังเป็นสังฆราชี่ สังฆราชี่คือความร้าวรานแห่งสงฆ์ ยังไม่ถึงขั้นแตก ถ้าเป็นสังฆเภทเรียกว่าแตกแล้วนั้น สังฆราชี่เป็นการร้าวรานยังไม่แตก นี่มันก็มีอยู่ ในหลักธรรมหลักวินัยก็มีอยู่อย่างนั้น นี่เอามาพูดเอามาจากหลักธรรมหลักวินัย สังฆเภท สังฆราชี่ ท่านก็บอกไว้สองประเภท สังฆราชี่กำลังทำความร้าวรานเวลานี้ จากนั้นก็แตกเป็นสังฆเภท ถ้าปฏิบัติตามหลักกฎหมายบ้านเมืองหรือตามหลักศีลธรรมจริง ๆ แล้วก็ไม่มีอะไรจะมาพูดกัน อันนี้มันป็นเกลียวทั้งนั้น กฎหมายมันก็พลิกเป็นกฎหมายไปจะว่าไง เอกภพอำนาจบาตรหลวงมาใส่เข้าไป ผู้มีศีลมีธรรมคนดีมีอยู่มากในประเทศไทยฟังได้ยังงี้ นั้น

ที่อยู่กันอยู่เวลานี้ก็คือพวกนี้ละเข้าไปทำลายจะเป็นใครไป อย่างตั้งผู้ทำหน้าที่แทนสมเด็จพระสังฆราชมีที่ไหน พระพุทธเจ้าศาสดาองค์เอก ใครมาปฏิบัติหน้าที่แทนพระพุทธเจ้า ก็มีแต่พระสงฆ์โดยไม่เสกสรรค์ เป็นที่พระพุทธเจ้าประทานเอง มอบให้สงฆ์เป็นใหญ่ นั้น สงฆ์ไม่ใช่สงฆ์แบบเทวทัต สงฆ์สังฆราชี่ สงฆ์สังฆเภทอย่างนี้นะ พระสงฆ์เป็น สงฆ์ สรรณิ คจฺฉามิ จริง ๆ มีแบบมีฉบับอยู่อย่างนี้จะให้ว่าไง นี่พูดตามแบบตามฉบับนะ เหล่านี้มันจ่อมปลอมทั้งนั้น เรียกว่ากาฝากมหาภัย มันเกาะศาสนา มันทำลายศาสนา ทำลายหัวใจคนทั้งประเทศเขตแดนบรรดาผู้เป็นชาวพุทธ ทำลายไปหมดเลย เป็นของดีแล้วหรือ ก็พูดเพียงเท่านั้นแหละตอบเรื่องของหนังสือพิมพ์นี้

ผู้กำกับ ปัญหารธรรมะจากเว็บไซต์หลวงตาครับ

หลวงตา เอ้าว่ามา เราอยากฟังอยู่ปัญหารธรรมะ ใ้ปัญหาชี้หมู่ชี้หามันเหม็นคลุ้ง เราก็ไปขี้ขำกับเขาจนได้จะว่าไง

ผู้กำกับ คนที่ ๑ กราบนมัสการพระอาจารย์ผู้มีธรรมอันบริสุทธิ์ กระผมมีปัญหาอยากให้คุณพระอาจารย์โปรดชี้แนะตามแต่ท่านพระอาจารย์จะเห็นควร

ในช่วงที่ผมปฏิบัติธรรมอย่างเคร่งครัด ตามศรัทธาที่มีในคำสอนของพระอาจารย์ จิตของกระผมดำเนินมาถึงขั้นที่เมื่อนั่งภาวนาแล้วเกิดทุกขเวทนาอย่างมหันต์แล้วอาศัยการพิจารณาในความเป็นไปในกายแล้วเวทนาของตนเอง จนเห็นความเป็นไปของมันแล้ว จึงเห็นกายเป็นกองหนึ่ง เวทนาเป็นกองหนึ่ง และจิตเป็นอีกกอง

หนึ่ง เกิดเพียงแต่ตัวรู้ว่าทั้งหลายทั้งปวงนั้นไม่ใช่ของเรา ความเจ็บหรือไม่เจ็บหรือเป็นกลางๆ ไม่ได้รู้สึกแล้ว แต่มันไม่มีอะไร เพราะเห็นเวทนามันกองอยู่ตรงนั้น กายมันกองอยู่ตรงนั้น จิตมันหมุ่นอยู่ตรงนี้ จากนั้นก็ละทิ้งการปฏิบัติไปเสียเฉยๆ

หลวงตา ปฏิบัติอะไร

ผู้กำกับ เขาเลิกปฏิบัติครับ

หลวงตา คำว่าเลิกปฏิบัติคือว่ามันปล่อยหมดแล้ว จิตมันลงแล้วนั้น ถึงจะมีอะไรๆ ก็เหมือนไม่มี เข้าใจ เราผ่านมาหมดเหล่านี้ละ เอ้อว่าไป

ผู้กำกับ จึงขอเรียนถามท่านพระอาจารย์ว่า มีอุปายใดที่จะกำจัดนิสัยจับจดไม่จริงจังนี้ให้พินาศไปได้ (จาก จักรพรรดิ ผลบุญ)

หลวงตา ไหนกำจัดอะไรอีก

ผู้กำกับ กำจัดนิสัยจับจดไม่จริงจัง คือตามที่กราบเรียนมา แล้วเขาเลิกปฏิบัติไปเสียเฉยๆ

หลวงตา ถ้าอย่างนั้นมันเป็นบ้าละคนนี้ พุดทีแรกนำฟังนะ นำฟังยังงี้ พิจารณาทุกขเวทนานี้เวลา... เราพุดตรงๆ เรานั่งสมาธิภาวนาซัดกันนี้ ตัวเรานั่งนี้เหมือนหัวตอไฟคือทุกขเวทนาเผาหัวตอ เป็นอย่างนั้นนะ เต็มเหนี่ยวเลย แต่สติปัญญามันไม่ถอยหนักเข้าเท่าไรสติปัญญานี้หมุ่นตัวๆ เพื่อหาทางออกและให้รู้ตามหลักความเป็นจริง จากนั้นมันแยกออกเลย มันมีสองอย่าง คือแยกออกแล้วแน่วอยู่ในจิต ทุกขเวทนาอยู่ข้างนอกเข้าไม่ถึงจิตเลย นี่อันหนึ่ง อันที่สอง ดับหมด พรึบหมดเลยโดยสิ้นเชิง เหลือสักแต่ว่า คำว่าสักแต่ว่าเป็นธรรมชาติที่เลิศเลอ จะพุดอะไรอีกไม่ตรงกับธรรมชาตินั้น จึงว่าสักแต่ว่า สักแต่ว่าปรากฏเป็นความอัศจรรย์นั่นเอง มันหมด กายก็หมดเวลามัน พิจารณาครอบหมดแล้ว กายหมดแล้วรู้เท่าทันกัน ใจเป็นเกาะ เรื่องทุกขเวทนาทั้งหลายอยู่ข้างนอกไม่เข้าถึงเลย หนึ่ง อันที่สอง ดับไปหมด ภายนอกดับหมด มีแต่ธรรมชาติที่อัศจรรย์ สักแต่ว่า นี่เป็นอย่างนั้นปฏิบัติมา นี่หยุดเอาเฉยๆ มันเป็นบ้าแล้วนะ เราไม่เห็นด้วย

การพิจารณาก็นำฟังอยู่ แยกนั้นแยกนี้ แทนที่จะลงในจุดนี้ไม่ลง ทิ้งเอาเฉยๆ มันจะเป็นบ้าเอานะ ทิ้งเอาเฉยๆ ก็คือแจะพุดตามภาษาของแก ความจริงมันไม่ทิ้งเอาเฉยๆ แต่แกไม่ทราบจะเอาคำไหนมาพุดเลยบอกว่าทิ้งเอาเฉยๆ ให้คนทั้งหลายฟังมันงไปหมดนะอันนี้ ความจริงไม่ได้เป็นอย่างนั้น ถ้ามันลงรอบหมดแล้วมันจะปล่อยของมัน และตัวเองก็ไม่พิจารณาตลอดมานี้ ไม่เอา ไม่ถูก มันพิจารณาของมันเวลานั้นปล่อยหมดเลย มีเท่าไรก็ไม่เข้าถึงกัน จากนั้นจิตก็ถอนออกมา ก็มีเท่านั้น เขาปล่อยทิ้ง

ไปเฉยๆ ไม่มีปี่มีขลุ่ยอะไรเลย อันนี้มันพูดผิด แต่ที่มันไม่พิจารณาเลยมันจะผิดจริง ๆ คน ๆ นี้ มีอันหนึ่งที่จะทำเข้าไปให้เป็นความผิดอีกนะ เอา ว่าไป

ผู้กำกับ คนที่ ๒

หนูนั่งสมาธิ โดยใช้เวลาไม่นานก็จะเข้าได้โดยรู้สึกเบาสบาย จมูกโล่งๆ ตัวลอยๆ หลังจากนั้นจะเริ่มพิจารณาเกี่ยวกับผม ขน เล็บ ฟัน หนัง พิจารณาอสุภะ แต่พิจารณาอย่างไรก็ไม่ก้าวหน้า แต่พอใช้การพิจารณาว่าร่างกายเราเป็นเพียงสมมุติประกอบด้วย ดิน น้ำ ลม ไฟ ไม่มีอะไรเลย ปรากฏว่าสุดท้ายร่างกายก็หายไปหมด เหลือแต่กองดิน 1 กอง กลับตามองศพในโลง ก็จะเป็นกองดินไปหมดเลย บางวันนั่งประชุมอยู่ในห้อง กลับตาทุกคนจะเป็นกองดินไปหมดเลย หนูใช้วิธีนี้และจะทำต่อไปเรื่อย ๆ ถูกต้องหรือไม่ (จาก ก้อนดิน)

หลวงตา ถูกต้อง เอา พิจารณากระจายออกไปเรื่องกองดินมันจะแปรสภาพอีก จากความรู้สึกนะ ความรู้สึกคือใจมันจะพิจารณาของมันแยกของมันไปอีก อยู่ในระยะนี้ก็อยู่นิ่งก่อน ถูกต้องแล้ว แล้วมีอะไรอีกล่ะ

ผู้กำกับ คนที่ ๓ ครับ

วันที่ ๖ นี้ เราจะไปรวมพลังกำจัดคนบาป (วิชฌ) เอาหัวใจที่เป็นธรรมของท่าน นายกกลับมา ขอบารมีหลวงตาและพลังของพวกเราให้สำเร็จด้วยขอรับ (จาก นายเต็ด ตัดคนบาป)

หลวงตา เอ้อ ก็เห็นถูกต้อง เราไม่เคยติดใจกับนายกานะเราพูดจริงๆ เพราะนายกฯจริง ๆ แล้วจิตใจเป็นธรรมทุกอย่าง เมืองไทยเราตั้งตัวได้เพราะใคร เพราะนายกานั่นเอง เศรษฐกิจจะจมๆ นายกฯฟื้นคืนมา ดินเหนียวติดสินเทาไรนายกฯเราใช้หมดเลยเข้าใจไหม เหล่านี้ฟังลึกมาก เพราะฉะนั้นเราจึงไม่ได้ติดใจกับนายกฯเรานะเราพูดจริงๆ นอกจากนั้นติดใจกับใครให้ไปเอาเข้าใจไหม สำหรับนายกฯเราเราไม่ติดใจแต่ไหนแต่ไรมา ถือเป็นลูกศิษย์มาตลอด ถึงจะมีอะไรๆ เราก็คิดว่ามันมีสิ่งบังคับๆ เป็นเครื่องมือของอำนาจปาเถื่อนบีบบังคับๆ ให้นายกฯเราแปรไปต่างๆ นานา จนผิดสังเกตุของประชาชน สำหรับเราไม่ผิดเข้าใจไหมล่ะ

นายกฯนี้จิตใจเป็นธรรมมาตลอด ลูกก็ลูกชาวพุทธสำคัญเสียด้วยนะ แล้วฟื้นฟูเศรษฐกิจของชาติไทยเราซึ่งกำลังจะจมอยู่ขึ้นมาอย่างเด่นชัด จนกระทั่งประสานกับโลกภายนอกได้เป็นอย่างดีๆ คือนายกฯเราคนนี้ ไปไหนประสานกันได้หมดๆ จนกระทั่งประเทศไทยเรากระเตื้องขึ้นมาๆ เยอะ เป็นอย่างนั้นนะ ก็เพราะนายกฯคนนี้นี้แหละ เราไม่ได้ติดใจกับนายกฯเรา ว่าอะไร หากว่าจะควรจะได้เอาบ้างก็ลูกศิษย์กับอาจารย์ตีกันบ้าง จับเข้าตีนายกฯบ้าง แต่ตีฐานลูกศิษย์กับอาจารย์ไม่ได้ตีเป็นแบบข้าศึกกันเข้าใจ

ไหม นี่ก็ตีเอาบ้างเป็นธรรมดา ก็มีเท่านั้นละ เอ้อ จะเอานายกฯ กลับคืนเราไม่ว่า เอานายกฯ เรากลับคืน นายกฯ คนนี้หาได้ที่ไหนวะ ประเทศไทยเรากำลังจะจมเห็นอยู่ทั่วประเทศใครเป็นคนฟื้นขึ้นมา ก็นายกฯ เป็นคนฟื้นขึ้นมา เศรษฐกิจจะจม ที่นี้ติดต่อกับประเทศต่างๆ ใครเก่งยิ่งกว่านายกฯ มีไหม เราไม่เห็นมี เป็นอย่างนี้ละเรื่องราว

เพราะฉะนั้นจะเรียกนายกฯ กลับคืนมา เอ้า เรียกมาเราไม่ว่าเข้าใจไหม ชับของไม่ดีคนไม่ดี ใครจะจับหรือไม่จับไปเถอะ เราจะจับของไม่ดีอยู่ในหัวใจของเรา อะไรไม่ดีในหัวใจของเรา เราจะจับออกหมด ให้ยังเหลือแต่จ้าวอยู่อย่างนั้นพอ แล้วมีอะไรอีก ละหมดแล้วเหอ

(ย่อๆ นะครับ ทางอำเภอบัวเขต ของสุรินทร์นี่เขาตั้งสถานีวิทยุ เขาก็ยกถวาย เป็นของฝ่ายสงฆ์ ค่าใช้จ่ายต่างๆ เขารับภาระ) มีเท่านั้นนะ เอ้อ รับไปเถอะจะให้ว่า ยังไง ก็มีแต่ว่ารับไปเถอะ เอาละพอ ที่นี้มีอะไรอีกละ รถเตรียมแล้วยัง พอเสร็จจากนี้ พอเลิกจากนี้แล้วก็จะไปชนของกันขึ้นรถนะ...แล้วมีอะไรอีกละ จากนั้นไปพวกเราช่วยกัน ชนของขึ้นรถนะ ดูตายไม่ได้เวลานี้ของมากต้องไปช่วยกัน ชนขึ้นให้เต็มรถไปได้เลย เราถึงจะเลิกการช่วยเหลือ ทางนี้ต้องไปช่วยกัน เราไปดูแต่เข้าหนหนึ่งแล้ว จึงได้บอกให้ เขาเปิดประตูออกอีกประตูนี้ไม่พอ ให้เปิดประตูให้กว้างออกอีก ใครอยู่ตรงไหนให้เข้า ออกได้ตรงนั้นๆ เมื่อเข้านี้ไปแต่เข้าไปดู เอ้อ รถเตรียมตัวได้ ต่อไปนี้จะให้พร

มาจากทางไหนบ้าง เวียงจันทน์บ่ ของช้อยเต็มอยู่ที่นี่เจ้าจะเอาไปไหนบ่ละ (โดย บารมีหลวงตา ชำนาญยังงี้ก็ต้องไหว) ของเต็มอยู่ศาลา กะว่ารถสามคันมันจะหมดบ่ (เอาของหลวงตาไปแจก บารมีหลวงตา) บุญบารมีพวกเจ้านั้นละ ครั้นไม่มีบุญไม่ได้ ดอก (สาธุ) คนบ่มีบุญไผจะไปให้ ต้องเป็นคนมีบุญถึงมีผู้ให้เข้าใจบ่ บุญบารมีพวกเจ้านั้นละเข้าใจตัว (โดยชำนาญ)

(มีผู้ถวายแหวนเพชรสามวง ลูกศิษย์ทางนี้จะส่งไปให้ลูกศิษย์ทางกรุงเทพฯ ที่พร้อมจะสู้ราคาตีราคา แล้วถวายเป็นเงินสดกลับคืนมา ลูกศิษย์ทางอุดรเลยคิดจะมี ส่วนในการแบ่งบุญบ้างโดยเป็นเจ้าของถวายวงใดวงหนึ่งในสามวงนั้น) เออะอะก็จะมา แบ่งกันแล้ว นี่ยังไม่เคลื่อนที่ทางนั้นก็จะแบ่งกันแล้วๆ มันจะเข้านิทานที่ว่านะ นิทานมีในชาดก อาจารย์เป็นพระอรหันต์เสียด้วย รู้วาระจิตของใครต่อใครด้วย ท่านนั่งอยู่นั้น พระองค์นั้นก็เอาพัดพัดท่าน ทางจิตใจก็เหม่อลอยคิดไป พัดไปเรื่อยทางจิตก็คิดไปเรื่อย นี่ถ้าเราอยู่ไม่ได้ เวลาเรารู้สึกไปเราจะไปหาเมียสักคน พอได้ลูกมาแล้วก็จะพาไป เยี่ยมปู่เยี่ยมย่า ที่นี้เวลาไปกลางทางลูกทะเลาะกันเราจะตีลูกเรา ทะเลาะกันหาอะไร กำลังพุดอยู่นั้นก็เลยเอาพัดพัดหัวพระเถระผู้เป็นอาจารย์ มันเคลื่อนขนาดนั้น ความจริงเขาคิดว่าจะตีลูก อย่าทะเลาะกัน กลับเอาพัดพัดใส่หัวพระเถระ อ้าว เธอคิดจะสัก

ไปหาเมีย ได้ลูกแล้วจะพาลูกไปเยี่ยมปู่ย่าตายาย แล้วลูกทะเลาะกันในล้อในเกวียนเลย
ตีลูก ก็เราไม่ใช่ลูกของเธอมาตีหาอะไร ผ่นเลย พระองค์นั้นอาย ผ่นไปเลย เอาแค่นั้น
เอามาพ่อย่อ ๆ นี่ยังไม่ถึงไหนแบ่งกันแล้ว ๆ เดี่ยวจะเอาพดตีกันละนะ เอาละนะพอ

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th

และรับฟังจากสถานีวิทยุสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ และสถานีวิทยุอุดร

FM 103.25 MHz